

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 375/2020-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. októbra 2020 v senáte zloženom z predsedu Martina Vernarského a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Roberta Šorla predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], zastúpenej obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s. r. o., Martina Granca 3, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Peter Bartoš, pre namietané porušenie jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 Cob 48/2019 z 28. januára 2020 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. mája 2020 doručená ústavná sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie v záhlaví tohto rozhodnutia označených práv zaručených Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“). K namietanému porušeniu označených práv malo dôjsť rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 Cob 48/2019 z 28. januára 2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

2. Napadnutým rozhodnutím krajský súd potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 50 C 61/2017 z 25. septembra 2018 (ďalej len „rozhodnutie okresného súdu“), ktorým bolo rozhodnuté, že rozhodcovský súd nemá právomoc rozhodovať spor žalobcu proti sťažovateľke. Žaloba, obsahom ktorej bola námietka o nedostatku právomoci rozhodcovského súdu, bola podaná v lehote na Okresnom súde Nitra, ktorý ju postúpil kauzálnu príslušnému Okresnému súdu Bratislava V.

3. Sťažovateľka ústavnou sťažnosťou namieta, že okresný súd odignoroval fakt, že žalobca sa domáhal svojho práva na nepríslušnom súde, čím zmeškal hmotnoprávnu lehotu podania, pretože v dôsledku postúpenia došlo podanie na kauzálnu príslušný súd neskoro. Od tohto argumentu odvodzuje ďalšie, najmä voľbu nesprávnej procesnej formy rozhodnutia (rozsudku namiesto uznesenia).

4. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil porušenie označených základných práv, zrušil napadnuté rozhodnutie, vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie a priznal sťažovateľovi náhradu trov konania.

II.

5. Ústavný súd je podľa čl. 124 ústavy nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

6. Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je neprípustný.

7. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

8. Podľa § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie ústavnej sťažnosti pre jej neprípustnosť, ak sťažovateľ preukáže, že nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd, z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

9. K vyčerpaniu právnych prostriedkov sťažovateľka uvádza, že nemá k dispozícii riadny opravný prostriedok. Vo veci zároveň tvrdí nesprávny procesný postup krajského súdu spočívajúci v akceptovaní podania po lehote.

10. Podľa § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom

znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Na ochranu svojich práv teda sťažovateľka mala k dispozícii efektívny prostriedok nápravy – dovolanie. Naplnenie hypotézy § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľka vôbec netvrdila, tým menej preukazovala.

12. Na základe všetkých už uvedených skutočností ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľky podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. októbra 2020

Martin Vernarský
predseda senátu